

1	2	3
9	Izba Skarbowa w Lublinie	1) województwo lubelskie 2) województwo białkopodlaskie 3) województwo chełmskie 4) województwo siedleckie 5) województwo zamojskie
10	Izba Skarbowa w Łodzi	1) województwo łódzkie 2) województwo piotrkowskie 3) województwo sieradzkie
11	Izba Skarbowa w Olsztynie	1) województwo olsztyńskie 2) województwo ostrołęckie
12	Izba Skarbowa w Opolu	województwo opolskie
13	Izba Skarbowa w Poznaniu	1) województwo poznańskie 2) województwo kaliskie 3) województwo konińskie 4) województwo leszczyńskie
14	Izba Skarbowa w Rzeszowie	1) województwo rzeszowskie 2) województwo krośnieńskie 3) województwo przemyskie
15	Izba Skarbowa w Szczecinie	1) województwo szczecińskie 2) województwo gorzowskie
16	Izba Skarbowa we Wrocławiu	1) województwo wrocławskie 2) województwo jeleniogórskie 3) województwo legnickie 4) województwo wałbrzyskie
17	Izba Skarbowa w Zielonej Górze	województwo zielonogórskie

21

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 stycznia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego.

Na podstawie art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 34, poz. 234, z 1973 r. Nr 2, poz. 26, z 1974 r. Nr 23, poz. 139 i Nr 40, poz. 238, z 1975 r. Nr 31, poz. 168, z 1977 r. Nr 30, poz. 134, z 1981 r. Nr 11, poz. 56 i z 1982 r. Nr 25, poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 12 w ust. 2 pkt 2 lit. a) na końcu dodaje się wyrazy: „i ciągnikami z przyczepami,”
- 2) w § 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W gospodarczo uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia podstawowego może udzielać zezwolenia na okres nie przekraczający 6 miesięcy lub zezwolenia jednorazowego na przekroczenie zasięgu przewozów określonego w zezwoleniu na prowadzenie transportu drogowego.”

3) w § 16 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba fizyczna, jeżeli:

- a) posiada obywatelstwo polskie,
- b) transport drogowy stanowić będzie dla niej wyłączne zajęcie zawodowe, będące jedynym źródłem utrzymania; nie dotyczy to rolników ubiegających się o zezwolenie na okresowe wykonywanie zarobkowego transportu drogowego ładunków pojazdami silnikowymi z przyczepami w czasie wolnym od pracy na roli,
- c) współmałżonek nie prowadzi działalności gospodarczej na własny rachunek, stanowiącej podstawowe źródło utrzymania rodziny,
- d) jest właścicielem pojazdu, którym zamierza wykonywać przewozy, i posiada uprawnienie do kierowania tym pojazdem oraz sprawność fizyczną i psychiczną niezbędną do wykonywania zawodu kierowcy,
- e) posiada wymaganą przepisami praktykę w kierowaniu samochodem — w razie ubiegania się o zezwolenie na przewóz osób taksówką osobową.”

4) w § 16 w ust. 3 na końcu dodaje się następujące zdanie: „Jeżeli wykonanie kary zostało przez sąd zawieszono, zezwolenie na prowadzenie transportu drogowego może być udzielone po upływie sześciu miesięcy od zakończenia okresu próby.”

5) § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. Osobie fizycznej może być udzielone tylko jedno zezwolenie, uprawniające do prowadzenia zarobkowego transportu drogowego jednym pojazdem silnikowym, również z przyczepą (przyczepami), określonym w zezwoleniu.”

6) w § 19:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na przerwanie prowadzenia transportu na okres miesiąca lub okres dłuższy wymagana jest zgoda organu udzielającego zezwolenia; przerwanie prowadzenia transportu bez zgody tego organu uważa się za zaniechanie wykonywania transportu. O każdej przerwie w prowadzeniu transportu dłuższej niż tydzień, a krótszej niż miesiąc, posiadacz zezwolenia obowiązany jest powiadomić pisemnie organ, który udzielił zezwolenia, podając okres i powody przerwy w terminie trzech dni od jej rozpoczęcia.”

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Organ administracji państwowej właściwy do udzielania zezwoleń może ustalić w zezwoleniu obowiązek uzyskiwania zgody (ust. 2), również na przerwę w prowadzeniu transportu krótszą niż jeden miesiąc.

4. Organ administracji państwowej właściwy do udzielania zezwoleń może wstrzymać udzielanie zezwoleń na prowadzenie zarobkowego transportu drogowego w razie braku możliwości przydziału paliwa.”

7) w § 28 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy: „przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się również do prowadzonego pomocniczo

niezarobkowego transportu samochodowego przez osoby fizyczne samochodami ciężarowymi i ciężarowo-osobowymi o ładowności do 500 kg.”

8) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. 1. Transport samochodowy prowadzony niezarobkowo jako działalność pomocnicza w zakresie przewozu ładunków może być wykonywany w granicach administracyjnych województwa i na odległość do 50 km na terenie województw sąsiednich, licząc od granic miejscowości, w której właściciel pojazdu ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania.

2. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia podstawowego może w wypadkach uzasadnionych organizacją lub technologią przewozów bądź produkcją udzielić zezwolenia na jednorazowe lub wielokrotne wykonywanie przewozów w określonym czasie poza zasięg ustalony w ust. 1.

3. Nie wymaga się zezwolenia (ust. 2) w razie wykonywania przewozu ładunków pojazdami specjalizowanymi, z wyjątkiem pojazdów samowładowczych i pojazdów furgonów ogólnego przeznaczenia.

4. Zezwolenia na jednorazowe lub wielokrotne wykonanie przewozu ładunków w określonym czasie poza ustalony zasięg przewozów udziela się na wniosek jednostki gospodarki uspołecznionej lub osoby fizycznej, prowadzących transport.

5. Zezwolenie powinno określać nazwę (imię i nazwisko) i adres wykonującego przewóz, rodzaj i ładowność pojazdu i jego numer rejestracyjny, dozwolony zasięg poruszania się pojazdu oraz termin ważności zezwolenia.

6. Wniosek o zezwolenie powinien zawierać dane, o których mowa w ust. 5, oraz uzasadnienie potrzeby wykonania przewozu.

7. W razie konieczności awaryjnego przewozu części zamiennych lub materiałów do produkcji lub usług, zezwolenie może być udzielone w drodze telefonicznej. W tym wypadku dyspozytor lub upoważniona osoba dokonuje wpisu do karty drogowej o udzieleniu zezwolenia, podając jego numer i potwierdzając wpis podpisem, datą i stemplem jednostki.

8. Jeżeli zachodzi konieczność wykonania przez jednostkę gospodarki uspołecznionej przewozu, o którym mowa w ust. 7, w czasie, gdy urząd terenowego organu administracji państwowej udzielającego zezwolenia jest nieczynny, to jednostka sporządza protokół o potrzebie takiego przewozu i przesyła go do tego urzędu po powrocie pojazdu do bazy. Kierowca pojazdu powinien posiadać przy sobie protokół w celu okazania go organom kontroli ruchu drogowego.”

9. Zasięg przewozów, o których mowa w § 30 pkt 1 lit. a), ustala się według zasad określonych w § 25 ust. 1. Zasięg przewozów określonych w § 30 pkt 1 lit. b) i c) obejmuje obszar całego państwa.”
- 9) § 35 otrzymuje brzmienie:
„§ 35. W szczególnie uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia podstawowego może zezwolić na jednorazowe wykonanie przewozu innego rodzaju niż określony w potwierdzeniu zgłoszenia.”
- 10) w § 41 w ust. 3 wyrazy: „z terminem zaprzestania działalności nie krótszym niż sześć miesięcy” zastępuje się wyrazami: „z terminem zaprzestania działalności nie krótszym niż trzy miesiące, chyba że termin ważności zezwolenia (potwierdzenia zgłoszenia) upływa wcześniej;”
- 11) w § 42:
a) w ust. 3 dodaje się pkt 3, 4 i 5 w brzmieniu:
„3) ukarania przez sąd lub kolegium do spraw wykroczeń za popełnienie przestępstwa lub wykroczenia o charakterze chuligańskim,
4) nieprzestrzegania przepisów § 19 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5, 6 i 7 oraz ust. 2 i 3,
5) niezapewniania właściwego poziomu usług przewozowych.”
b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Zezwolenie lub potwierdzenie zgłoszenia cofa się również, jeżeli posiadacz zezwolenia lub potwierdzenia zgłoszenia przestał spełniać warunki wymagane przy ich udzielaniu.”
- c) w ust. 4 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:
„W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 i w ust. 3 pkt 4 i 5 cofnięcie zezwolenia powinno być poprzedzone pisemnym ostrzeżeniem, w którym należy określić uchybienia i nieprawidłowości powodujące udzielenie ostrzeżenia oraz termin ich usunięcia pod rygorem cofnięcia zezwolenia.”
- 12) w § 46 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Placówki spedycyjne współdziałają w zakresie wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów samochodowych i przyczep z ośrodkami koordynacji przewozów przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej na zasadach określonych we wzajemnych porozumieniach podlegających zatwierdzeniu przez Ministra Komunikacji.”
- 13) w § 48 w ust. 2 po pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) awaryjny części zamiennych lub materiałów do produkcji lub usług, pod warunkiem dokonania przez dyspozytora lub upoważnioną osobę wpisu w karcie drogowej pojazdu, w rubryce „uwagi”, o treści: „awaryjny przewóz części zamiennych — materiałów do produkcji — usług”, potwierdzonego podpisem i datą oraz stemplem jednostki.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 8, który wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

22

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 stycznia 1986 r.

w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądów pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 18 § 1, 2 i 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W sądach wojewódzkich tworzy się sądy pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziały pracy i ubezpieczeń społecznych) oraz ustala obszary ich właściwości miejscowej:

- 1) w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie — składający się z czterech wydziałów:
- a) Wydziału Pracy — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku i Siedlcach oraz województwo ciechanowskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- b) Wydziału Pracy — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmującego województwo stołeczne warszawskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- c) Wydziału Ubezpieczeń Społecznych — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku i Siedlcach oraz województwo ciechanowskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- d) Wydziału Ubezpieczeń Społecznych — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmującego województwo stołeczne warszawskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie;
- 2) w Sądzie Wojewódzkim w Białymstoku — składający się z dwóch wydziałów:
- a) Wydziału Pracy — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Łomży i Suwałkach,
- b) Wydziału Ubezpieczeń Społecznych — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Łomży i Suwałkach;